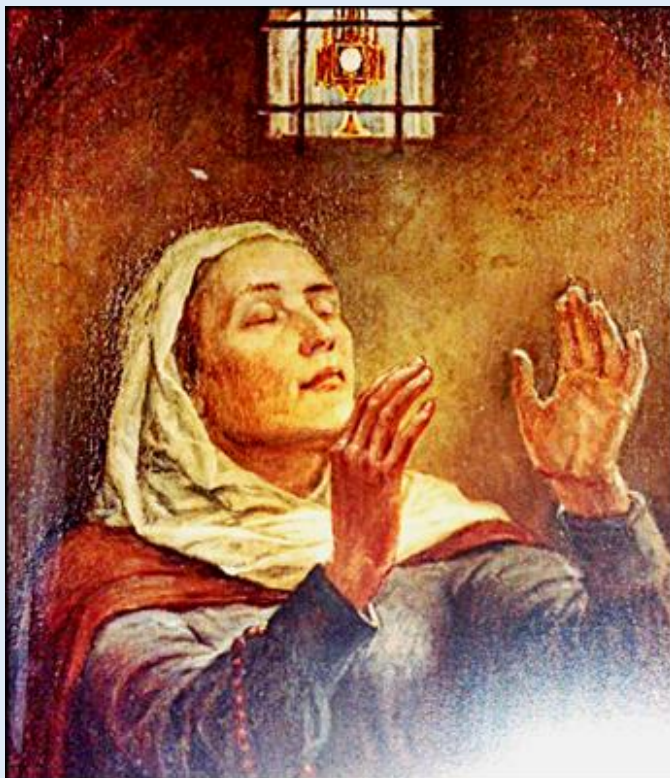

**MIEJSCA SPOCZYNKU
ŚWIĘTYCH I BŁOGOSŁAWIONYCH
Kwidzyn - [Kat. NMP i św. Jana Ew.](#)
[Grób bł. Doroty z Małowów](#)**

1394 2014

Błogosławiona Dorota z Mątów
Wdowa, Terejarka Franciszkańska,
Rekluza, Stygmatyczka,
Patronka Diecezji Elbląskiej i Miasta Kwidzyna.
ur. 25.01.1347 r. w Mątowach Wielkich
zm. 25.06.1394 r. w Kwidzynie w opinii świętości.

W tym miejscu modlił się
Jego Eminencja Joseph Kardynał Ratzinger,
późniejszy Papież Benedykt XVI.

*w 620 rocznicę śmierci bł. Doroty z Mątów
Mieszkańcy Miasta
Kwidzyn, 25 czerwca 2014 r.*

 Błogosławiona Dorota
z Mątów /1347-1394/

BRODZIŁA SIĘ W STYCZNIU 1347 r. WE WSI MĄTOWY WIELKIE NA ŻUBIARACH OD NAJWCIEBSZYCH LAT ZAPRAWIANA DO POSTÓW, SCYGIACH, MODLITY I INNYCH UMARTWIEŃ, TOWARZYSZYKA MATCE W CZĘSTYM WIELKOZYMKACH DO POBLISKICH MIEJSC ODPUSTOWYCH. UCZUCIA RELIGIJNE DOROTY WZROSŁY DO ŻARLIWEJ MIŁOŚCI. UKAZYWAŁ SIĘ JEJ CIERPIĄCY I UKRZYŻOWANY CHRYSZTUS. NAKŁAŁ NA NIEGO ZWIĘKSZAKA PRAKTYKI POKUTNICZE Z ZAPSIĄKEM WSTĄPIENIA DO KLASZTORU.

MAJĄC 1363 r. Z WOLI MATKI WYSZŁA ZA MĄŻ ZA PEATERZA ALBRECHTA Z GDAŃSKA. SPECJALNIE DOBRZE SWOJE OBOWIĄZKI DOMOWE CORZEMNIE CHŁODZIŁA NA MIEZIE ŚW. I DO KOMUNII ŚW. URODZIŁA DZIEWIĘCIORO DZIECI, Z KTÓRYCH SIĘDMORO ZMARŁO W CZASIE EPIDEMII I ZARĄZY. PODZIAŁY PRZY ŻYCIU JEDYNIEM DWA DÓCZKI: AGATA I GERTRUDA-ELŻBIETA, KTÓRA POTEM WSTĄPIŁA DO KLASZTORU BENE-DYKTYNEK. DOROTA BYŁA NADZIEWCZAJ DOBRĄ, DLA CHOROZYCH I NIECHYNYCH, CZĘSTO WIEZIO I BOSO UDALIŁA SIĘ DO MIEJSC ODPUSTOWYCH. PO POWROTCIE Z RZYMSKIEJ PODRÓŻY POSTANOWIŁA CAŁKOWICIE POŚWIECIĆ SIĘ BOGU. PO ŚMIERCY MĘŻA, JEJ SPOWIEDNIK MIKOŁAJ Z PSZCZÓŁEK SKIEROWAŁ JĄ DO SZKOLNEGO KAPCANA PROFESORA JANA Z KWIDZYNA, KTÓRY STAJE SIĘ KIEROWNIKIEM JEJ DUSZY.

MAJU 1391 r. ZAMIESZKAŁA NA STAJE W KWIDZYNE. JEJ SPOWIEDNIK JAN STAJE SIĘ SPISYWAĆ JEJ WIZJE I OBJAWIENIA ZWŁASZCZA O TAJEPIŃCACH BOŻYJ MIŁOŚCI, O RZECZYCH OSTATECZNYCH, O CIERPIENIACH DUSZ CZYŚCÓWNYCH I NIEŚCÓWNYCH UDROKACH POTĘPNYCH.

MNA PROŚBĘ, OTRZYMAŁA OD BISKUPA POMERZAŃSKIEGO POZWOLENIE NA ZWIDROWANIE SIĘ W CELI PRZY KATEDRZE W KWIDZYNE. Z MAJA 1393 r. ZAMURUJANO JĄ, ZOSTAWIŁAJĄC MIAŁE OKIENKO, PRZEZ KTÓRE OTRZYMYWAŁA KOMUNIE ŚW. PRZYCHODZILI DO NIEJ LICZNI WIELKOZYMKI PROSZĄC JĄ O WSTĄPIENICTWO DO BOGA. TE NADZIEWCZAJNE RODZAJE POKUTY BEHARDWAŁA MIŁU BOGU ZA NAWRÓCENIE GRZEŚNIKÓW. ZMARŁA 25 VI 1394 r. POCHOŹAŁO JĄ W PODZIEMIACH KATEDRY.

DOSPWIĘTNA SZKŁA ŚWIĘTOŚCI SZYBKO ROZCHODZIŁA SIĘ W NIEMCZECH, W POLSCE I W CZECHACH. PRZY JEJ GROBIE BYŁY CUDOWNE UZDROWIENIA. PO I WOLNE ŚWIĄTOWEJ, BISKUPI: WARMIŃSKI I GDAŃSKI WZDZIELI NA KÓŁO STARANNA O JEJ KANONIZACJĘ.

SNA 9.1.1976 r. STOLICA APOSTOLSKA WYDAŁA DEKRET ZATWIERDZAJĄCY KULT DOROTY I ZALICZYŁA JĄ W PORĘT BŁOGOSZANOWNYCH I ŚWIĘTYCH KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO.

zdjęcia: Jan Nitecki

[POWRÓT DO STRONY GŁÓWNEJ IKONOGRAFII](#)